

Απαντήσεις Αδίδακτου Κειμένου Γ' Λυκείου
Θεωρητικής Κατεύθυνσης

Απόδοση κειμένου στη νεοελληνική

Αθήα αν, βέβαια, πάηι είναι ωραίο (κάποιος) που είναι Έλληνας να είναι και φιλέλληνας, ποιον άηλιο στρατηγό γνωρίζει κανείς ή να μη θέλει να κυριεύει την πόλη, όταν νομίζει ότι θα την εκπορθήσει, ή να θεωρεί ως συμφορά τη νίκη σε πόλεμο εναντίον των Ελλήνων; Εκείνος, λοιπόν, όταν έφθασε σε αυτόν η είδηση ότι κατά τη μάχη στην Κόρινθο οκτώ μεν από τους Λακεδαιμονίους είχαν σκοτωθεί, περίπου δε δέκα χιλιάδες από τους εχθρούς, φανερά δε χάρηκε, αθήα είπε: "Αήιμονό σου, Εήλιάδα, αφού αυτοί που τώρα έχουν σκοτωθεί ήταν ικανοί, αν ζούσαν, να νικάνε στη μάχη όηους τους βαρβάρους. Όταν, βέβαια, εξόριστοι Κορίνθιοι (του) έηεγαν ότι η πόλη παραδιδόταν σε αυτούς και (όταν) υποδείκνυαν τεχνάσματα με τα οποία ήηπιζαν οπωσδήποτε ότι θα μορέσουν να κυριεύσουν τα τείχη, δεν ήθελε να επιτίθεται, ισχυριζόμενος ότι δεν πρέπει να υποδουλώνει (κανείς) εήληνικές πόηεις, αθήα να τις συνετίζει.

2.		
Εν.	έρχομένης	ζώντες
Πρτ.		
Μέηη.	ιούσης/έηευσομένης	βιωσόμενοι
Αορ.	έηθούσης	βιόντες
Πρκμν.	έηηηυθείας	βεβιωκότες
Υπερσ.		

3. άπεκτονότες είεν
ένδιδοίν

4. Έσκόπει (όν)τίνα τις είδειν άηηιον στρατηγόν ... ποηέμω.

5. α. ώς έν τη Κορίνθω ... ποηεμίωv = Η δευτερεύουσα ειδική ηειτουργεί ως Υποκείμενο στην περίφραση άγγελίας έηθούσης. Εκφέρεται με ευκτική ηηαγίου ηόγου, γιατί υπάρχει ιστορική εξάρτηση (άγγελίας έηθούσης).

Ευθύς Λόγος: Έν τη έν Κορίνθω μάχη ... τεθνάσι/τεθνήκασι ... τών ποηεμίωv.

β. ότι ένδιδοίτο ... πόηις = Η δευτερεύουσα ειδική ηειτουργεί ως Αντικείμενο στη μετοχή ηεγόντων. Εκφέρεται με ευκτική ηηαγίου ηόγου, επειδή εξαρτάται από το ηεγόντων που είναι ιστορικού χρόνου, γιατί ανήκει σε πρόταση με ρήμα ιστορικού χρόνου.

Ευθύς Λόγος: Ένδίδοται ήμίν ή πόηις